

KUIPKOORTS

'DE VASTE SUPPORTERS ZIJN DE ZIEL VAN DE CLUB'

Piet Damen (1948), geboren en getogen in Raamsdonk, gaat al 53 jaar naar De Kuip, waarvan 50 jaar als seizoenkaarthouder. Het Brabantse dorpje telt 2000 inwoners, ongeveer net zoveel als er stoeltjes zijn op vak R, waar hij met de thuiswedstrijden zit. Hand in Hand volgde hem naar Feyenoord-NAC.

TEKST ■ FOTO'S: SANDER GREM

Op zoek naar Kuipkoorts trek ik naar het Brabantse Raamsdonk. Over de Van Brienoordbrug, A59 en daarna een lange polderweg tot ik in het hart van het dorp aan kom. Het huis van Piet Damen is makkelijk te herkennen aan de twee Feyenoord-minutenues die voor het raam hangen.

Als de voordeur opengaat krijg ik een gulle lach en een enthousiaste handdruk. Hier leeft een man die Feyenoord liefheeft, zoveel is duidelijk. In de woonkamer hangen overal ingelijste toegangskaartjes, posters, vaantjes. AS Monaco-uit, Spurs-uit, Ajax-uit, KNVB-bekerfinale, Europacup-finale. Een poster van de Coolsingel van het kampioenschap in '99.

“Feyenoord geeft mij een levenskick”, zegt hij. “Er is niets belangrijker dan Feyenoord voor mij.”

We beginnen bij het begin. “Mijn moeder was half-om-half Feyenoord-supporter. De eerste wedstrijden die ik meemaakte, hoorde ik via de radio. Later volgde ik alles via de televisie. Dan keek ik samen met mijn moeder. Mijn vader gaf er niks om. Mijn vader was een wielrenner.”

De koffie wordt geschonken in een Feyenoord-mok, ‘een Feyenoord-kommeke’, zoals dat hier heet. Aan zijn eettafel legt hij de seizoenkaarten uit die hij uit al die jaren heeft bewaard. We zien de seizoenen en herinneringen voorbijgaan. Het eerste seizoen dat hij vaste bezoeker was, was ‘65/’66. Helaas heeft hij deze niet meer. De oudste seizoenkaart, die hij heeft bewaard, stamt uit het seizoen ‘74/’75.

Voor een jongen van 16 uit Raamsdonk is het in die tijd niet eenvoudig om naar Rotterdam te reizen. Sterker nog, het is een halve wereldreis. Gelukkig is de plaatselijke bakker Ko van Strienen ook een fanatiek supporter, net als de slager, en nog wat anderen. Met zijn vieren trekken ze met de auto naar het stadion. We schrijven het jaar 1964.

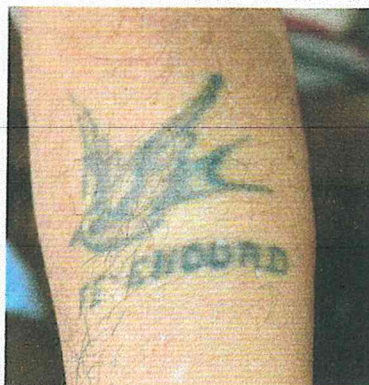
“Vonden je ouders dat allemaal goed op zondag?”, knipoog ik, met mijn blik half op het katholieke kruis aan de muur. “Aaah”, lacht hij met een wegwerpgebaar. “We waren vrolijke katholieken.”

De eerste wedstrijd is Feyenoord - Ajax. “Het was de tijd van Moulijn, Reinier Kreijermaat en Eddy Pieters Graafland.” Verder kan hij zich niet veel meer herinneren van die wedstrijd. Hoe dan ook volgt hij Feyenoord vanaf dat moment op de voet. Een jaar later, als hij 17 is, besluit hij ook alle uitwedstrijden te gaan bezoeken.

Het was toen al een hele onderneming om vanuit Raamsdonk naar Rotterdam te gaan. De uitwedstrijden naar Groningen, Kerkrade, Amsterdam zijn een nog grotere uitdaging.

Niets gaat hem echter te ver als het Feyenoord betreft. “Zondagochtend moest ik hier om acht uur op de bus stappen voor een uitwedstrijd van half drie. De kaartjes voor een wedstrijd kocht ik na een thuiswedstrijd bij het stadion. ’s Avonds om negen uur was ik meestal pas weer thuis.”

Hij heeft alles gezien. Nooit heeft hij een wedstrijd gemist door ziekte. Als je hem vraagt, naar welke willekeurige wedstrijd dan ook: hij was erbij. Monaco-uit, UEFA cupfinale in de De Kuip, KNVB-bekerfinale. Hij moest en zou alles zien. De wedstrijd die bepaalde dat hij voor altijd Feyenoord-supporter zou blijven was de uitwedstrijd tegen Sparta op 15 november 1970. De wedstrijd waarin toenmalig Feyenoord-doelman Eddy Treijtel een meeuw uit de lucht schoot. Piet vond dat zo prachtig dat hij een tatoeage van de vogel op zijn arm liet zetten. Het bleef zijn enige tattoo.

De mooiste wedstrijd die hij ooit heeft gezien was 'de wedstrijd van Obiku' in 1995 in het Olympisch stadion te Amsterdam. "Ja, dat is mijn Feyenoord-hoogtepunt. Daar was ik bij. Het was machtig joh. Ik krijg nog kippenvel als ik eraan denk. Een historisch moment."

Eén van de dieptepunten was toevallig ook een uitwedstrijd tegen Ajax. "De 8-2 in het Olympisch Stadion in '83, het jaar dat Cruiff bij ons speelde." Andere 'beroemde' dieptepunten heeft hij ook van nabij gezien. "Feyenoord - Spurs in '74. Toen moest ik rennen voor mijn leven. En het hele seizoen met Bengtsson en Verbeek."

Hij is altijd bij zijn ouders blijven wonen. Het geld dat hij verdiende in de vloerbedekking-fabriek in Waspik en later in het slachthuis, ook in Waspik, ging voor het grootste gedeelte op aan Feyenoord. Niets weerhield hem ervan om zijn grote liefde overal achterna te reizen. "Nee," zegt hij zacht, "Feyenoord betekent heel veel voor me." Als we dieper ingaan op dat gevoel, zoekt hij naar woorden. Hij vindt het moeilijk om uit te drukken wat het bij hem oproept, maar ik zie het kippenvel op zijn armen staan. Hij begint te stralen, zijn ogen lichten op. "Het is ook de vriendschap op de tribune. De saamhorigheid. Het doet me heel veel."

Sinds vijf jaar bezoekt Piet alleen nog de thuiswedstrijden met zijn seizoenkaart op R.

"In vak R heb ik het mooiste uitzicht. Op de tweede ring zie ik alleen maar 'poppekes.'" Na het overlijden van eerst zijn vader en vijf jaar geleden zijn moeder, heeft hij geen geld meer om de uitwedstrijden te bezoeken. Gelukkig kan hij zijn seizoenkaart nog betalen, maar voor de reis naar het stadion is hij afhankelijk van zijn reisgenoten. De zonen van de plaatselijke bakker Van Strienen, de man die hem voor het eerst meebracht naar het stadion, halen hem altijd op voor een thuiswedstrijd. Zo ook vandaag. Zo'n anderhalf uur van tevoren willen ze op Varkenoord zijn om nog even wat te drinken en bij te praten met de andere dorpsgenoten die zich daar verzamelen.

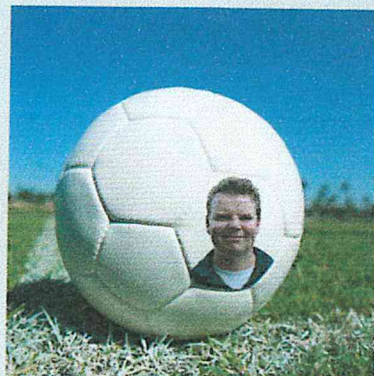
Piet gaat daarna alleen naar zijn vertrouwde vak R. De broers Arjan en John gaan naar vak E. Piet gaat naar R, omdat hij daar al 16 jaar zit en heel veel mensen kent.

Iedere wedstrijd zit De Kuip vol. Voornamelijk vanwege mensen zoals Piet, die hun laatste spaarcenten over hebben om naar Feyenoord te gaan. "Tijdens de rust blijf ik op mijn plek zitten, want consumpties zijn veel te duur. Voor de gewone man is het allemaal niet te betalen. Dat vind ik heel vervelend. Een broodje hamburger is twee muntjes, dat is ruim 5 euro. Dat gaat niet. Mijn seizoenkaart kost ruim 200 euro. Dat is een hoop geld. Daarom moeten die spelers respect hebben voor mensen zoals wij. Het gaat om de seizoenkaarthouders, vind ik. Wij zijn Feyenoord. Wij, de vaste supporters, zijn immers de ziel van de club."

Dwarrelbal

Eus Roovers over Feyenoord

MAILTJE AAN... RIWAL

Van: Eus Roovers

Aan: verhuur@riwal.com

Datum: vrijdag 13 maart 2015 14.23 uur

Onderwerp: Hoogwerker huren (spoed!)

Geachte heer, mevrouw,

Dolgraag wil ik aanstaande zondag 15 maart 2015 naar de wedstrijd FC Dordrecht - Feyenoord, maar helaas blijkt dit duel al wekenlang uitverkocht.

Ongelooflijk jammer, zeker omdat de kans klein is dat beide ploegen volgend seizoen weer tegen elkaar spelen.

Maar goed, nu had ik dus het briljante idee om met enige spoed bij uw bedrijf een hoogwerker te huren. De bedoeling is dan dat ik deze aanstaande zondag vlak naast het Riwal Hoogwerkers Stadion ga parkeren (leek me wel toepasselijk, haha) en van daaruit dan alsnog de wedstrijd kan bekijken.

Zelf dacht ik aan de JLG 260 MRT, gezien de werkhoogte van ruim 9 meter en het hefvermogen van 570 kilo, zodat ik ook nog wat medesupporters mee kan nemen de hoogte in. ☺

Graag hoor ik z.s.m. wat de mogelijkheden zijn en waaraan ik ongeveer moet denken qua kosten (excl. btw). De totale verhuurtermijn is dus feitelijk zondag 15 maart van 16.45 tot circa 18.40 uur.

*Alvast bedankt voor uw snelle reactie,
Eus Roovers*